

РЕШЕНИЕ

№ 6472

гр. София, 17.11.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 02.10.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Елка Атанасова

ЧЛЕНОВЕ: Катя Аспарухова

Мария Ситнилска

при участието на секретаря Клавдия Дали и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **5847** по описа за **2020** година докладвано от съдия Елка Атанасова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН), във вр. чл. 208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по касационна жалба на В. О. С. чрез адв. С. против решение от 28.03.2020г. постановено по а.н.д. №2302/2019г. по описа на Софийски районен съд (СРС), с което е потвърдено наказателно постановление (НП) № 16-4332-023070/12.12.2016г. издадено от началник отдел към СДВР ОПП, с което за нарушение на чл.150 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП), на основание чл.177, ал.1, т.1 от ЗДвП на С. е наложено административно наказание глоба в размер на 100 лв., както и за нарушение на чл.174, ал.3 от ЗДвП и на основание чл.174, ал.3, е наложена глоба в размер на 2 000 лв. и лишаване от право да управлява МПС за срок от 24 месеца.

В касационната жалба се излагат подробни възражения, че оспореното съдебно решение е неправилно, постановено в нарушение на материалния закон и при допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Сочи се, че районният съд не е изяснил фактическата обстановка, която е от значение за правилното решаване на делото. Твърди се, че санкционираното лице не е присъствало при съставяне на АУАН и същият не му е предявен за запознаване и подпис. В тази връзка са наведени доводи за допуснати нарушения на чл. 40, ал. 1 чл. 42 и чл. 43 от ЗАНН.

Твърди се и, че подписите в АУАН в графата „нарушител” и до името му на разписката, че е получен препис от акта, не са положени от него. Посочено е, че обстоятелството дали В. С. в процесния ден и час е управлявал личния си автомобил, е останало неизяснено, тъй като СРС не е разпитал единствения свидетел-очевидец на твърдяното нарушение. Моли се съда да отмени оспореното решение и да го върне делото за ново разглеждане от друг състав на СРС.

В съдебно заседание, касаторът редовно призован, не изпраща представител.

Ответникът СДВР ОПП- редовно призован не се явява в съдебно заседание и не дава становище по жалбата.

Прокурорът от Софийска градска прокуратура дава становище за основателност на касационната жалба.

Административен съд София- град, XIX-ти състав след като прецени допустимостта на жалбата и обсъди направените в нея оплаквания, становището на прокурора в съдебно заседание, събраните по делото доказателства и извърши проверка на обжалваното решение съобразно разпоредбите на чл. 218 и чл. 220 от АПК, намира за установено следното:

Касационната жалба е процесуално допустима като подадена в срока по чл. 211 от АПК, от надлежна страна, имаща право и интерес от обжалването по смисъла на чл. 210, ал.1 АПК.

Разгледана по същество и в пределите на касационната проверка по чл.218 АПК, настоящият съдебен състав намира жалбата за основателна, по следните съображения:

С наказателното постановление В. О. А. е санкциониран за това, че на 01.12.2016г. около 05:00 часа, в [населено място], по [улица], с посока на движение от бул. „ Д.“ към [улица], управлява личния си лек автомобил „С. И.“, с рег. [рег.номер на МПС] , като при извършената му проверка не представя СУМПС. Водачът отказва да му бъде извършена проверка с Алкотест Дрегер №0020 за употреба на алкохол.

За така установеното е съставен акт за установяване на административно нарушение (АУАН) № 451429. Въз основа на акта е издадено процесното НП.

За да постанови решението си съдът е посочил, че при извършената служебна проверка не са констатирани посочените в жалбата нарушения на процесуалните правила или на материалния закон, допуснати в хода на административнонаказателното производство и че актът за установяване на административно нарушение и обжалваното наказателно постановление са съставени правилно и законосъобразно, от компетентен орган и съдържат необходимите реквизити по чл.42 и чл.57 от ЗАНН, както и че описанието на констатираните нарушения и установената по делото фактическа обстановка съответстват на посочените като нарушени правни норми.

При извършената служебна проверка, в съответствие с разпоредбата на чл.218, ал.2 от АПК и с оглед правомощията на касационната инстанция, съгласно цитираната разпоредба, настоящият състав намира, че оспореният съдебен акт е валиден, като постановен от надлежния районен съд, съобразно правилата на родовата и местната подсъдност, в надлежен съдебен състав и в рамките на правораздавателната власт на този съд. Решението на СРС също така е допустимо, като постановено по подадена от надлежно легитимирано лице и в законоустановения срок жалба. Преценено за съответствие с материалния закон, решението е неправилно. Съображенията за това са следните:

Крайният извод за законосъобразност на НП съдът е формирал в нарушение на принципа за разкриване на обективната истина по спора, по смисъла на чл.13 от НПК, във вр. с чл.84 от ЗАНН, с оглед правомощието на съда по чл.107, ал.2 от НПК да събира доказателства, включително и по свой почин.

Извода на настоящият касационен състав е, че не всички релевантни за съставомерността на деянието факти и обстоятелства, които обуславят административнонаказателната отговорност, са установени по категоричен начин и удостоверени в административнонаказателното производство. Наказателно-процесуалният кодекс, приложим в производството по обжалване наказателни постановления пред районния съд по силата на чл.84 от ЗАНН, вменява в задължение на съда да вземе всички мерки, за да осигури разкриването на обективната истина, съгласно нормата на чл.13, ал.1 от НПК. Изпълнението на това задължение налага съдът да изясни всестранно и пълно всички обстоятелства, включени в предмета на доказване по делото. Съгласно нормата на чл.107, ал.2 от НПК, съдът събира доказателствата по направените от страните искания, а по свой почин - когато това се налага за разкриване на обективната истина, от което следва, че разкриването на обективната истина по делото, независимо от тежестта на доказване и пасивността на страните по делото, е приоритет за дейността на съда. Законодателят му е предоставил възможност не само по искане на страните, но и по свой почин, служебно да събира доказателства, когато това се налага за разкриване на обективната истина. В тази връзка се явяват основателни оплакванията в касационата жалба, че като не е изпълнил служебното си задължение да назначи съдебно-почеркова експертиза, за да установи авторството на подписите в АУАН и талона за медицинско изследване, въпреки изричното възражение на лицето в жалбата срещу наказателното постановление пред СРС, съдът не е установил обективната истина по делото и така, решението на СРС се явява неправилно, като постановено при непълнота на доказателствата, вследствие допуснатото нарушение на съдопроизводствените правила, което се е отразило върху правилното установяване на действителната обстановка, респективно върху разкриване на обективната истина и е довело до постановяване на съдебен акт, несъответстващ на материалния закон.

Ето защо, с оглед всичко гореизложено, касационната инстанция в настоящия състав намира касационната жалба, подадена от В. О. С., чрез адв.С., за основателна, досежно развитото оплакване за допуснатото съществено нарушение на съдопроизводствените правила, т.е. намира, че е налице касационното основание по чл.348, ал.1, т.2 от НПК, поради което, като постановено при съществено нарушение на процесуалните правила, обжалваното решение следва да бъде отменено и делото върнато за ново разглеждане от друг състав на същия съд.

При новото разглеждане на делото, СРС следва да събере всички допустими и относими към отговорността на касатора доказателства, вкл. и да назначи съдебно – почеркова експертиза, да ги обсъди и съобрази при постановяване на съдебния акт, като изложи мотиви налице ли е виновно извършено конкретното деяние от соченото като нарушител лице.

По изложените съображения и на основание чл.222, ал.2, т.1 и чл.221, ал.2, изр.1 предл.2 от АПК Административен съд София- град

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ Решение от 28.03.2020 година, постановено по НАХД № 2302/2019 година по описа на СРС.

ВРЪЩА делото за ново разглеждане от друг състав на същия районен съд.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване или протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.